

Viajo.ro

Aceasi lume, alti ochelari

· LONDRA ·

Cuprins

O zi de hoinareala pe strazile londoneze	2
Londra - vedere din Tate Modern	8
Top 3 lucruri pe care sa (nu) le vezi in Londra	9
Londra	14
Teatru, piata, parc sau cum sa variezi schema	15
 de vizitare in Londra	
Poza tip. Stereotip.	21
Cum sa vizitezi ieftin Londra	23
Cum am petrecut Saint Patrick's Day in	30
 Londra	

O zi de hoinareala pe strazile londoneze

Zilele trecute m-am trezit rasfoind cu nostalgie albumele vechi, cu poze din vremea in care inca mai cumparam filme pentru aparatul foto. Am ajuns si

la cateva poze, pe care le pastrez cu sfintenie, care mi-au mai ramas amintire a zilei pe care am petrecut-o destul de demult la **Londra**. Cu toate ca a fost o singura zi, care acum pare cu o mie de ani in urma, am fost de-a dreptul uimita cand am realizat cate am vazut si cat de multe detalii mi-am amintit in timp ce priveam pozele.

Am ajuns la Londra cu autocarul, venind de la Cambridge, unde am petrecut 2 saptamani in vara anului 2000. Primul lucru care mi-a dat de inteles ca va fi o zi de neuitat a fost vremea. Toate pozele surprind un cer albastru fara pic de nori, ceea ce mi se parea chiar o raritate, dupa o saptamana in care vremea nu fusese foarte prietenoasa.

Prima intalnire a fost cu celebrul **Tower Bridge**, pe care ne-am plimbat la picior, dezmortindu-ne dupa drum, si de pe care am putut admira apele **Tamisei**, care sclicea in lumina soarelui. Era primul pod de o asemenea anvergura pe care il vedeam, si cu siguranta primul pod basculant, pe care l-am vazut chiar in actiune atunci cand a "lasat" un vapor sa treaca pe sub el. Daca aveti timp, puteti merge sa vedeti motoarele cu aburi care alimentau in trecut basculele podului si expozitia din turnuri si de pe pasarela suspendata care uneste cele doua turnuri, de unde puteti admira si orasul de la inaltime.

Urmatorul simbol londonez pe care l-am vazut a fost chiar **Big Ben**, sau, ca sa fiu corecta, **Turnul cu Ceas al Palatului Westminster**, o adevarata bijuterie care se inalta de pe malul Tamisei. Putini stiu insa ca Big Ben este de fapt porecla pe care o poarta **cel mai mare clopot din turn**, si nu turnul in sine. Desi multa lume a admirat, fie pe viu, fie in poze, turnul Big Ben si Palatul Westminster frumos luminate pe timp de noapte, in timpul primului **Razboi Mondial**, timp de doi ani, clopotele au fost oprite si noaptea fetele ceasului nu erau luminate pentru a preveni atacurile **Zeppelinului**. Istoria s-a repetat in cel de-al doilea Razboi Mondial, fetele ceasului fiind neluminate pentru a nu reprezenta un punct de reper pentru piloti in timpul bombardamentelor **Blitz**.

Indepartandu-ne usor de Tamisa, pasii ne-au purtat la **Westminster Abbey**, frumoasa catedrala gotica, pe care

am numit-o "two faced cathedral". Nu-mi place sa zic ca e cu doua fete, insa mie sincer mi se pare foarte ciudat ca are doua intrari, una spre nord, si alta spre vest (cea principala) care nu-mi par ca seamana ca arhitectura absolut deloc. Cu toate acestea, si desi preferata mea gotica avea sa devina si sa ramana fara indoiala Notre Dame, Westminster Abbey a fost prima mea intalnire cu **stilul gotic**, de care m-am indragostit iremediabil.

De la gotic am trecut la un stil ceva mai nou, arhitectura victoriana a **Palatului Buckingham**, care este resedinta oficiala a monarhilor britanici. Fatada palatului nu m-a impresionat atat de tare, mai mult ma gandeam la ce se afla in spatele ei, imaginandu-mi cum o fi sa participi la una din petrecerile gazduite de Regina, in cea mai mare gradina privata din Londra, care pe deasupra mai are si propriul ei lac.

In fata palatului se afla **Victoria Memorial**, o sculptura imensa construita din peste 2000 de tone de marmura, care are in varf o statuie a **Reginei Victoria**. Se pare ca dintr-un motiv pe care nu mi-l mai amintesc, am foarte multe poze cu aceasta statuie. Cred ca mi-o fi placut.. :)

Pentru a ajunge la urmatorul obiectiv, si anume Trafalgar Square, am parcurs pe jumatate bulevardul **The Mall** si apoi ne-am abatut putin prin **St. James Park**, cel mai vechi **Parc Regal din Londra**, unde ne-am odihnit intinsi pe iarba, dupa mai mult de jumatate de zi de hoinareala.

Continuandu-ne drumul spre Trafalgar Square, am intrat din nou pe The Mall, si dupa cateva sute de metri am dat nas in nas cu **Admiralty Arch**, o cladire de birouri neobisnuita care inglobeaza o arcada. Nas in nas nu e doar un fel de a spune, deoarece aceasta cladire este bine cunoscuta pentru "nasul" ei. Oricat de ciudat ar parea, pe peretele interior al unuia dintre arce se poate vedea o protuberanta care seamana, atat ca forma, cat si ca dimensiune, cu un nas de om. Nu se stie de ce se afla acolo, dar se spune ca ar fi fost pus in onoarea Ducelui de Wellington, cunoscut pentru nasul sau cam... marisor.

De **Trafalgar Square** nu-mi amintesc foarte multe, decat ca era plina ochi de turisti din toata lumea si ca mi-a placut foarte mult sa stau pe marginea uneia dintre fantani, pentru ca ma racorea din cand in cand cu stropi marunti, care erau tare bineveniti dupa atata mers.

Ultima parte a zilei am petrecut-o la **British Museum**, museul de istorie si cultura care adaposteste una dintre cele mai mari colectii din lume. Din pacate, mi-am pierdut foarte repede rabdarea, asa cum patesc de regula in muzee, insa in special pentru ca am mers in a doua parte a zilei, dupa aproape o zi intreaga de alergat prin oras, si pentru ca mi se facuse foarte foame. Cu toate acestea am apucat sa vad o parte din cea mai mare colectie de antichitati din Egiptul Antic dupa cea din Cairo, si am facut poze cu cateva dintre cele peste 140 de mumii.

Daca mai aveti timp, pe seara puteti sa mergeti si la **Madame Tussauds**, care nu e foarte departe de British Museum. Noi a trebuit se ne imbarcam in autocar pentru a merge inapoi spre Cambridge, insa in orice caz, vizitasem deja faimosul muzeu de figuri de ceara chiar cu cateva zile inainte. Din pacate nu mai gasesc nicio poza dinauntru, si tare mi-ar placea sa-l vad din nou cand voi revini la Londra, mai ales pentru ca am luat-o repede la sanatoasa spre iesire dupa ce am intrat in Camera Ororilor, unde mirosul și atmosfera creata au avut asupra mea mai mult decat efectul scontat.

De cand am fost eu la Londra, lucrurile s-au mai schimbat. Atunci nu-mi aduc aminte sa fi bagat de seama **The London Eye**, care nu cred ca era așa faimos fiind construit cu doar un an in urma. Cu toate acestea, se pare ca a ajuns o adevarata emblema a Londrei, fiind comparat cu Turnul Eiffel, atunci când vine vorba de faptul ca turistii, si nu numai, pot admira orasul de la inaltime. Si asta cu toate ca in turn ajungi cu liftul sau pe scari, iar aici te urci intr-o cabina si te dai intr-o roata imensa, cu o inaltime de 135 de metri, cea mai mare roata panoramica din Europa. Si cu siguranta nu aveam cum sa observ cladirea **30 St Mary Axe**, sau **Gherkin** (castreveciorul), pentru ca a fost construita abia dupa anul 2001.

Nu stiu altii cum sunt, insa eu tot partea veche a orasului ma atrage atunci cand vizitez un oras european, si mi-aduc aminte ca mi-a placut la nebunie sa vad imaginile cu

7

LONDRA

Londra din filmul Sherlock Holmes, care a incercat sa arate Londra de la sfarsitul secolului 19. Asadar, voua ce va place sa vizitati intr-un oras ca Londra?

Londra - vedere din Tate Modern

by [Ionut Tarcea](#)

Am realizat aceasta fotografie din spatele unei usi pe care era aplicat un autocolant galbui - de aici nuanta de vintage:). Se pot vedea in aceasta imagine: Tamisa, Catedrala Sf.Paul si podul Millennium.

Top 3 lucruri pe care sa (nu) le vezi in Londra

O sa comit un sacrilegiu afirmand asta, dar sunt si lucruri pe care nu ar trebui sa le vizitezi in Londra, si nu ma refer la cartiere rau famate. Londra e

genul de oras a carui lista de atractii turistice pe care "trebuie" sa le vizitezi e foarte mare si inspaimantatoare. Ca sa bifezi toate locurile, probabil ca ai nevoie de vreo 10 zile de umblat, experimentat, absorbit informatie, simtit bine... la sfarsitul carora o sa ai nevoie de alti pantofi si de o alta vacanta. :D

Asa ca hai sa taiem niste locuri aglomerate, scumpe, comerciale care nu aduc o mare valoare experientei tale londoneze. Dimpotriva.

1. London Eye

E mare, se invarte, e unul dintre noile simboluri ale Londrei si ar fi bine sa-l admiri de la departe. Sau, daca atractia e

foarte mare, de sub. Daca vrei sa te urci in el, ar trebui sa stii urmatoarele: cozile sunt ca cele de pe vremea lui Ceausescu, pretul e in tavan (in jur de 16 lire sterline) si distractia de abia de acum incepe. Vei intra intr-o capsula :D impreuna cu alti 13 -14 oameni. Sistemul de ventilatie nu face fata si temperatura din interior va fi mai ridicata decat cea de afara. (Asta e un avantaj daca prindeti o zi cu ploaie torentiala si grade doar vreo 10). Oamenii se vor invarti constant, vrand sa se pozeze din fiecare unghi al privelistii de 360 de grade. E posibil ca poza ta sa arata la final ceva in genul: asta sunt eu, asta e Gigi, ala e Big Ben si pe astia doi nu-i cunoastem.

Londra arata fain de deasupra dar va trebui sa cantaresti bine daca merita efortul (si timpul si banii), mai ales cand ai la dispozitie alternative precum cupola catedralei Saint Paul. Mai putin aglomerata, aer curat si ceva mai putini bani - vreo 12 sterline.

2. Madame Toussands

Faimosul muzeu cu figurine de ceara, aglomerat, scump (bilet intre 14 si 28 de sterline/adult), care te lasa la sfarsit cu un mic gust amar in gura. Statuile au fost mai putine decat ma asteptam. In ciuda promovarii si reputatiei, unele nu prea semanau cu vedetele ale caror copii erau. Altele erau foarte solicitate - practic, trebuia sa stai la coada sa-ti faci o fotografie de gatul lui David Beckham sau al lui

Bruce Willis (cel care il recunoaste pe Bruce fara sa se uite pe placuta primeste o acadea). Din punctul meu de vedere, muzeul e un fel de barometru al vedetelor: daca cineva are statuie acolo, ca e "cineva" (f% ^king famous). Daca nu e prezent, inseamna ca trebuie sa mai munceasca un pic. In alta ordine de idei, muzeul a actionat corect politic si a pus-o pe Printesa Diana la un cu totul alt palier decat cel al familiei regale - o fi fost Printesa Inimilor, dar nu merita locul asta central.

Totusi, a fost ceva care mi-a placut: o calatorie cu un minirollercoaster prin istoria Londrei. Una care nu merita insa atatea lire.

3. Westminster Abbey

Sugerez sa te invarti un pic prin jurul catedralei, eventual sa te asezi pe iarba si sa privesti elementele gotice, dar sa nu intri inaintea. Te va costa 12 lire si cu banii astia poti sa mananci la un restaurant cu specific asian (nu mai tin minte deca era sud-korean sau malaezian, dar mancarea era buna si potrivita si pentru vegetarieni). Catedrala este foarte foarte aglomerata: toate personalitatile, indiferent de domeniu, au o placa comemorativa pe perete sau pe jos (ai grija unde calci, caci s-ar putea sa calci pe cineva). Sau au o statuie. De fapt, catedrala se mandreste cu faptul ca peste 3000 de oameni sunt ingropati acolo. Exista un asa numit "Colt al poetilor" in care nu au putut incapea toti poetii. Din acest punct de vedere, catedrala e mai mult o

galerie-muzeu-cimitir. Loc de rugaciune/reculegere a incetat de mult sa mai fie.

In loc de Westminster Abbey, mai bine Catedrala St. Paul.
:D

Si acu sa trecem la **locurile pe care e musai sa le vizitezi/experimentezi.**

1. Croaziera pe Tamisa

Sunt minim trei curse pe zi, programate in functie de flux si reflux. Tamisa nu e un rau lenes, ci unul activ, care isi schimba volumul si nivelul apei zilnic, seara ajungand sa fie cu 7 metri mai inalt decat era dimineata. Daca apele sunt umflate, vaporasul nu poate trece pe sub poduri. Informatii detaliate despre acest aspect le puteti afla de la ghid, care va va povesti intr-o minunata engleza britanica istoria celor mai interesante cladiri dintre Podul Westminster si Tower Bridge. Pretul e in jur de 12 lire (cu London Pass este mai putin) dar umorul britanic face toti banii.

2. Pub

Orice pub! Cu cat are numele mai ciudat, cu atat mai bine: The Dog and the Duck, The Plough, The Dolphin Tavern etc. Ai auzit probabil in toate filmele englezesti de "fish and chips" (peste cu cartofi prajiti) si ce loc mai potrivit sa le

savurezi decat un pub? Recomand sa va alegeti ora cu grija, caci pe la 5-6 seara toata lumea iese de la servicii si intra in pub, iar la ora 11 se inchid toate, dat fiind ca a doua zi se munceste si omul trebuie sa fie odihnit si treaz.

3. The Natural History Museum

Desi se numeste muzeu, nu este ceea ce definim noi "muzeu". Este mai degraba un mare laborator, unde totul este interactiv: de la T-Rexul care se misca amenintator pana simularea celui mai devastator cutremur din Japonia. Exponatele sunt facute si aranjate in asa fel incat omul si puiul de om sa inteleaga lumea in care traieste si fenomenele care o guverneaza. Intrarea: gratuita. Experienta: de neuitat. Daca esti insotit de copii, dupa aceasta vizita nu o sa trebuiasca sa-ti mai faci griji in legatura cu notele de la geografie si biologie.

Londra

Druizi venerand soarele? Nu, londonezi care admira centrul metropolei de pe Primrose Hill.

Teatru, piata, parc sau cum sa variezi schema de vizitare in Londra

Am o prietena care, oricat de putin ar sta intr-un oras, viziteaza mai intai biserica, parcul central si un muzeu. Daca mai ramane loc si de altceva, bine;

daca nu, nu. Ea are in cap de lista aceasta triada pe care o respecta cu sfintenie. Altii au lista cu obicetive turistice, alcatuita, sa zicem, din must-see-uri si preferinte personale, cu traseul bine stabilit, si cum pun piciorul in oras they follow the yellow brick road. Altii (mama) fac mai intai turul orasului in autobuzul oficial de sightseeing pentru a vedea cum se vinde orasul cu pricina.

Fiecare turist, tipic-atipic, are o schema dupa care exploreaza un loc. Si cum aceste scheme sunt impregnate de arhitectura si muzee, m-am gandit sa le scutur un pic. :D

Sa zicem ca esti in Londra, turist. Ce faci? Ce vizitezi?

In urmatoarele zile, viata o sa aiba un alt ritm, unul haotic.

Cel mai probabil o sa faci lucruri pe care acasa le faci mai rar. Si o sa eviti anumite activitati, pentru ca le faci acasa. Nu ma refer la spalatul vaselor, ci la mersul la

1) Teatru

Cu scopul de a vedea un musical. Nu esti genul? Nici eu. Dar ce conteaza? A merge sa vezi un musical face parte din acea categorie de experiente pe care trebuie sa le incerci din curiozitate, sa vezi care-i baiul. Si baiul o sa fie mai mare sau mai mic, depinde de spectacol.

In cazul subsemnatei, "**Chicago**" a facut toate cele 30 de lire. Auzisem de film, de scenariu, am strambat din nas, pentru mine muzicalurile fiind cam anoste. Lumea canta, e vesela nevoie mare, de fapt canta si danseaza atat de mult incat risti sa pierzi firul povestii. (Nu stiu care ar fi o tortura mai mare: sa ma uit la un musical sau la un horror.) Si totusi am mers la Chicago. Din cauza unei recomandari, din cauza unui poster, din cauza curiozitatii. Si mi-a placut la nebunie! **Decoruri minimale, femei superbe, tinute misto, voci extraordinare, haine din piele** (ecologica?). A avut de toate, inclusiv barbati la bustul gol si sincronizari perfecte de voci.

Am picat in fund, si cand mi-am revenit din facutul cunostiintei cu lumea londoneza a musicalurilor, am mai vrut o tura. Si m-am dus la "**Wicked**" - care ar trebui sa fie adevarata poveste a Edelberthei, the wicked witch of the west, care nu era rea, ci doar inteligenta si respinsa de

catre ceilalti, prietena cu Zana cea buna si roz, si victima campaniei de propaganda a Vrajitorului din Oz. /:) **Aici incantarea nu a mai atins aceleasi limite, pentru ca spectacolul mi s-a parut prea incarcat.** Prea multe scene, goluri in crearea personalitatii personajelor, prea multe mesaje de transmis, prea lung. Cred ca era mai potrivit pentru copii.

Deci, ca sa vezi un musical trebuie sa ajungi in zona teatrelor adica in West End. Te dai jos din metrou la Oxford Circus sau la Charing Cross (Trafalgar Square), o iei in sus si nu ai cum sa nu te impiedici de un „theatre”.

Biletul e in principiu intre 30-50 de lire (de persoana), dar la unele spectacole poti gasi bilete la 20-25 lire. Inanite de a face conversia in lei si de a te rasuci pe calcaie, trebuie sa stii ca **exista un loc in Leicester Square, numit Half Price Ticket Booth, de unde poti lua bilete pentru spectacolele din ziua respectiva la reducere.** Si reducerea asta poate sa insemne si jumatate de pret. Touche! In plus, mi-a soptit un porumbel, ca daca vezi un spectacol mai de dimineata - adica la 10.00 sau la 15.00 - iar iesi mai ieftin.

2) Piata

Pe englezeste ii zice "market", pe romaneste „piata” dar e mai mult un „targ”/”bazar”. Si nu trebuie sa cumperi, poti doar sa casti gura.

In fiecare sambata are loc targul din **Portobello**. Asta e o strada in Notting Hill, una foarte lunga, cu case foarte colorate, unde gasesti atat magazine cat si tarabe improvizate. **Cica ar fi un targ de "antiques" dar ce inteleg oamenii prin asta variaza de la taraba la taraba.** Pentru unii, antichitati este egal cu vintage care este egal cu lucruri vechi. Sau lucruri second hand. Sau lucruri noi. Sau kitch-uri. Sau Sa spunem doar ca gasesti de toate. De la masti de gaze si ceainice din argint la palarii.

Merita vazut pentru spectacol, pentru faptul ca **intre doua tarabe s-ar putea sa dai de o trupa care canta ceva misto**, pentru **tarabele cu mancare gatita pe loc** care inlocuiesc la un moment dat tarabele cu haine.

Daca vrei mai mult - mai mult spectacol al strazii, mai multe haine, mai multa mancare (nu neaparat mai diversificata), atunci **Camden Market** este directia in care vrei s-o apuci.

Proaspat iesit de la metrou, ai crede ca Camdenul inseamna doar aceste cladiri colorate cu magazine la parter si firme 3D kitchoase la etaj, plus partea aia cu tarabe unde negociezi la fel ca-n Marele Bazar din Istanbul. 25 de lire? E faina, mersi, dar nu.

Un pic mai inainte de mergi dai de Market Hall si un pic mai incolo de **The Stables Market**. Aceasta din urma a

fost candva un spital de cai. Aparent, unul labirintic. Si daca o data la 3-4 magazine gasesti aceeasi rochie, o data la 5-6 magazine dai peste un alt grup statuar de cai. Intre magazinele cu orice (am vazut niste valize vintage misto - nu foarte practice, dar misto), exista si minifoodcourt-uri. Vanzatori cu ochi oblici te indeamna din toate partile sa gusti ce-ti intind, poate poate cumperi de la ei. Si in functie de care capat al tarabei te apropii, cumperi mancare thailandeza, indiana, chinezeasca sau marocana. In conditiile in care si unii si altii au orez cu ceva, toate arata la fel.

In cazul in care cauti ceva material si nu-l gasesti aici, o sa fie mare lucru. Si chiar te rog sa ma anunti. :D

3) Plimbare in parc

Saint James, Hyde Park, Kensington Gardens, Regents's Park, Greenwich Park, Victoria Park si multe altele. De toate pentru toti cei care stau intr-o metropola mare, sau doar o viziteaza. Si unele sunt chiar regale.

St James e foarte central si foarte regal, aflandu-se in spatele curtii reginei. Si daca azi lumea vine sa faca un picnic aici, acu cateva secole gentlemenii veneau sa cunoasca domnisoare. In sensul biblic.

In **Kensington Gardens** - fost teren de vanatoare, acu mult mult timp - poti sa hranesti lebedele si ratele Majestatii sale (!), sa vezi memorialul Printesei Diana,

memorialul Printului Albert (marea dragoste a Reginei Victoria), sa vizitezi Palatul Kensington sau sa ai de furca cu veverite indraznete, care, hipnotizate de aparatul foto, ti se catara pe picior. Nu stiu daca se lasa si mangaiate.

Hyde Park este un fel de prelungire a lui Kensington Gardens. Aici demn de interes este coltul Oratorilor, un fel de mini agora unde cate unul se duce de cealalta parte a gardului si incepe sa-si exprime parerile legate de societatea secolului 21 si alte lucruri care il preocupa. Lumea se aduna, ii asculta si uneori monologul se transforma in dialog. Personal, am asistat la un dialog civilizatat dar pasiv agresiv legat de rolul britanicilor ca singur motor al civilizatiei.

Regents' Park: aici mi s-a reconfirmat ipoteza ca Londra e un fel de Turn Babel. Am auzit romana, turca, franceza, ebraica si inca vreo 2 pe care nu le-am putut identifica.

Greenwich Park: n-ai cum sa-l ocolesti daca vrei sa mergi la Observatorul Astromic si sa calci pe primul meridian, dar merita sa te abati de la cararea asfaltata si sa te opresti un pic mai mult.

In loc de incheiere: nu uita ca ai venit aici ca sa te simti bine. Atat!

Poza tip. Stereotip.

Poza asta e preferata mea! E genul care te binedispune de dimineata, in timp ce iti bei cafeaua. Totusi, incep sa ma indoiesc de Einstein si de afirmatiile lui. Daca imaginatia nu cunoaste limite, de ce toti

oamenii astia adopta aceeasi pozitie? Da, primul a fost original, restul sunt doar copii. A, vrei si tu una? Ca ai lista de bifat si trebuie musai sa vada lumea acolo, ca ai stat si ai sprijinit turnul? Incep deja sa cred ca Turnul ala a ajuns in pozitia asta de la prea mult impins.

Ai fost la Colosseum? Si n-ai nici o poza, din aia, tu in prim plan, arena in spate? As, mai trebuie sa tragi o tura si de data asta trage-te in poza, sa te vada lumea, ca doar n-are nimeni timp sa te asculte. Dar trebuie sa ai grija sa nimeresti punctul cel mai fotogenic al Coloseumului. Acolo e coada? Stai si astepti ca merita.

Uite, de exemplu, ce coada frumoasa au facut acesti oameni ca sa se pozeze cu meridianu' . La Observatorul Astronomic din Greenwich, meridianul nr 1 e demarcat printr-o banda metalica - a se observa poza - si printr-un monument. Toti acesti oameni stateau cuminti la coada ca sa ajunga la monumentul meridianului, sa se aseze in fata lui si sa auda clickul.

Mi se sopteste din regie ca pozitia oficiala este alta. Un picior trebuie sa fie in est, celalalt in vest. Dar cum era multa lume in acea zi de sambata, oamenii au recurs la planul B.

M-am intrebat daca exista vreo placa pe acolo cu „ sfaturi pentru turisti: pentru o amintire de neuitat incalecati meridianul, piciorul drept intr-o emisfera, picioarul stang in cealalta, uitati-va la aparat si zambiti ca si cum ati fi descoperit America” . Dar am cautat si ... nimic. Cum de toti aleg pozitia meridianului? Ramane varianta cu "monkey see, monkey do".

Trist - dar si interesant - este ca sunt multe locuri care genereaza poze stereotip.

Asa ca **hai sa inventariem lipsa de imaginatie!** Ce astfel de locuri si pozitii mai sunt? Imi dati o mana de ajutor? :D

Cum sa vizitezi ieftin Londra

Ieftin si Londra?!
Ha! Hai, totusi,
ca s-au auzit si
paradoxuri mai
mari: cel mai bun
rapper e un alb,
cel mai bun
jucator de golf
un negru...

Articolul asta nu o sa produca miracole gen cum sa stai 9 zile in Londra (masa, casa) cu 200 de lire, dar o sa te ajute sa iti planifici mai bine bugetul si sa economisesti niste lire.

Transportul

Ia-ti biletul de avion din timp. Adica cu vreo 2-3 luni inainte cel putin. Daca doresti o escapada de weekend, una spontana, introdu cateva procente de organizare, altfel o sa te arda la buzunar (valabil pentru cei cu salariu mai mic de 1000 de euro si/sau fara credite la banci). [Subsemnata si-a luat bilet cu o luna inainte si a dat 900 lei dus-intors. Mi-a tremurat mana cand am dat click.]

Alege online check-in. Vei economisi cam 10 euro/persoana/drum. Dar asta presupune ca trebuie sa intri

pe site-ul companiei cu ceva timp (pentru Wizz: incepand cu 7 zile inainte de zbor dar nu mai tarziu de 3 ore inainte de decolare), sa te loghezi, sa te duci la web check-in, sa introduci numarul biletului si sa dai niste click-uri. Salvezi pdf-ul, il imprimi, il pui la un loc cu buletinul/pasaportul si cand ajungi la aeroport te duci direct la controlul pasapoartelor (asta daca nu ai bagaj). Am crezut initial ca acest lucru e mai ecologic dar neah. Pan la urma tot trebuie sa imprimi ceva.

Si daca tot sunteti conectati la internet luati-va si **bilete de autobuz** care sa va duca de la aeroport in oras (statia terminus e de obicei Victoria Station). De exemplu, de la Luton singura cale de a ajunge in oras este autobuzul (nu iau in considerare taxi-ul); sunt si aeroporturi unde ai metrou (Heathrow) sau tren (Gatwick). Daca cumperi biletul pe loc, te costa 14 sterline. Asa, de dragul conversatiei, inmulteste cu 5 lei ca sa afli cat costa in bani romanesti. Daca cumperi biletul de pe internet, in loc sa platesti 28 de sterline dus intors, poti platihmm....8 sterline. Intri pe <http://easybus.co.uk>, iti calculezi ora la care crezi ca o sa iesi din aeroport si poti plati si 2 sterline la drumul de dus. Printezi biletul si-l pui langa biletul de avion - adica bine. **Biletul e valabil o ora**- daca l-ai pierdut pe cel de 1.30 poti sa il iei pe urmatorul. Daca a trecut ora...revenim la 14 ori 5 si la Nurofen. [Eu era sa o sfeclesc aici. Avionul ateriza la 12.00 noaptea nu credeam ca o sa fie prea multa lume, asa ca am ales biletul de la ora

1.00. Dar multi - din multe tari- au ales ora asta si am stat aproape o ora ca sa trec de vama si ghici cine era cat pe ce sa fie bun de plata]

Important: biletul e valabil si pentru autobuzele Greenlines - nu e musai sa fie portocaliu si sa scrie EasyJet pe el. :)

Tot la capitolul cumparaturi pe internet intra si **obiectivele turistice**. Ce ai vrea sa vizitezi? La unele se intra **gratuit** (The Monument, Tate si lista completa o poti vedea aici <http://www.visitlondon.com/attractions/culture/free-london>) la altele trebuie sa platesti. Dar daca le iei online iesi mai ieftin - olecuta. De exemplu, biletul de intrare la Tower of London costa 17.00 sterline. Online: 15.50. Aici trebuie sa alegi ziua si sa-ti rezervi un minim de doua ore ca sa nu fugi pe acolo ca gaina fara cap.

Dar ce bine ca exista **London Pass!** Asta da muzica pentru urechile mele! Iubesc tot ce inseamna „city card”. Sunt asa...customer orientated! :D Cu acest card special ai **intrare gratuita la vreo 50 de muzee**, ai prioritate de access (nu trebuie sa stai la coada aia infernala ca doar ai stat destul la cozi pe vremea lui Ceasca) si ii poti atasa si un **TravelCard - card ce iti permite sa calatoresti gratuit folosind toate mijloacele de transport in comun**. Daca vei access doar la atractii, cardul costa 70 sterline pentru o zi, pentru adulti. Doua zile - 140 sterline.

Inainte de a trata aceasta problema spinoasa a

transportului, sa inventariem un pic ce ofera in aceasta materie Londra: avem metrou, bus, DLR (Docklands Light Railway - un fel de tren usor/metrou de suprafata), tren, tramvaie. Avem de asemenea **6 zone concentrice** in care e impartit orasul. Numarul 1 este zona ultracentrala, numarul 6 este periferia periferiei. Bilete, mai ales la metrou, se dau in functie de zonele in care vrei sa te invarti. Si cum 96% dintre atractii sunt in zonele 1-2, o sa ai nevoie de acest bilet combinat. **Un bilet de o calatorie pentru metrou este 4 lire, pentru bus este 2 lire dar este sinucidere financiara sa-ti iei de fiecare data alt bilet.**

Acum in ceea ce priveste transportul in Londra exista Travel Card si Oyster Card. Si e ceva gen Liberal versus Conservatori. Sau Steaua vs Dinamo. Sau ce mai vrei tu. Ideea e ca fiecare card o sa aiba sustinatorii lui care o sa afirme ca al lui e mai bun si mai economic. Dar depinde la ce-ti trebuie si pentru cat timp.

Travelcard

Se cumpara de la ghiseele de la metrou. Poti sa iti iei unul zilnic sau unul valabil 7 zile. Daca te duci si stai 4 zile, ori cumperi unul nou in fiecare zi, ori iti iei unul de 7 zile. [Eu am iesit mai ieftin cumparand unul in fiecare zi. Am economisit vreo 4 sterline care s-au dus pe-o ciorba de cartofi.]

Cardul este valabil de la 4.30 dimineata timp de 24 ore.

Cum insa in Londra intervalul 4.30 -9.29 de luni pana vineri este considerat „de varf”, ai doua optiuni: poti sa iti iei travelcard care sa excluda intervalul asta si atunci costul e de 5.60 lire sau sa-l includa si pretul e de 7.20 lire. Cardul de 7 zile costa 25,80 lire si nu are nici o restrictie - vrei baie de multime? Ia metrourl de la 8 dimineata.

Travelcardul poate fi achizitionat si fara London Pass. La fel si Oyster card.

Oyster Card

Londonezii au Oyster Card, adica acest card electronic, albastru, care poate fi cumparat de la metrourl sau de la chioscurile cu ziare, dulciuri si vederi. Cand il cumperi trebuie sa lasi si un depozit de 3 lire. Cand returnezi cardul, sa zicem la sfarsitul celor 3 luni petrecute aici, acele 3 lire ti se returneaza.

Exista doua tipuri de Oyster card. Una prepay: o incarci cu 10 lire, sa zicem, si pe masura ce calatoresti ti se scade biletul aferent calatoriei. Suna cunoscut, nu? Dar daca biletul de metrourl e 4 lire si tu intr-o zi iei de 2 ori metrourl si o data busul ai ajuns deja la 10 lire si nu e nici o smecherie cu cardul asta, nu? Wrong! Partea misto e ca poti economisi bani cu Oyster. Ti se deduc bani pentru fiecare calatorie **pana cand atingi plafonul zilnic, care este 5.60 lire (pentru zona 1-2)**. Lucrurile se complica un pic insa cand e vorba de orele de varf, care sunt doua:

6.30 - 9.30 si 16.00 - 19.00, de luni pana vineri. In aceste intervale, pretul biletului este de 1,80 lire iar plafonul de 7.20 lire. Sa luam urmatorul exemplu: e 4 dupa-amiaza, tu ti-ai atins deja plafonul zilnic de 5,60 lire, ai niste drumuri de facut cu metroul si intri. Vei fi taxat 1,80 lire pentru fiecare drum pana cand atingi planul-orelor-de-varf, adica 7.20 lire. Ideea e ca pe termen lung economisesti. :)

Partea proasta e ca trebuie incarcat si reincarcat. Si daca te prinde 4 dimineata in Trafalgar Square si ai cardul gol si in imprejurimi nu ai nici un loc unde sa-l incarci....sa spunem ca nu e de bine. Oysterul poate fi incarcat fie la magazin - te duci la vanzator si i-l pui in brate - sau la un automat. Daca nu ai bani schimbati, ai o (alta) problema.

Eu votez cu Travelcard, daca sederea ta in Londra e mai mica sau egala cu 7 zile. Daca sezi cu saptamanile sau lunile, ia-ti Oyster. Travelcardul mai are ceva: daca il cumperi dintr-o gara, ai oferta 2for1, adica la multe atractii platesti un bilet si intra 2 persoane. Mai multe informatii aici: <http://www.daysoutguide.co.uk/faq.aspx#1>

Dormit

Si acu sa trecem la alte lucruri triviale. Gen unde sa dormi. Daca ai un amic (friend, facebook friend, www.couchsurfing.org friend, www.hospitalityclub.org friend) te-ai scos. Daca nu, trebuie sa te intrebi ce nivel de comfort vrei. Vrei un hostel unde sa dormi cu alte 5

persoane in camera? Intra pe www.hostelworlds.com si poti gasi paturi la 10-14 lire pe noapte in locuri ok, dar cu baie pe hol. Vrei o zona ultracentrala sau pur si simplu sa ai o gura de metrou aproape? Vrei baie in camera? Variantele sunt multe dar singurul sfat pe care pot sa-l dau este sa fii atent la politica de anulare. Sunt tarife care sunt preplatibile in momentul rezervarii si nu pot fi anulate. Le anulezi, pierzi toti banii. Exista si tarife anulabile fara nici o penalizare, dar, comparate cu cele preplatibile, pentru aceeasi camera dubla, sunt un pic mai scumpe. Yes, there is a catch!

Si, in incheiere, doua vorbe despre **mancare**. Poti gasi meniuri de 10 sterline (felul unu si felul doi, eventual si o bautura) intr-un loc central. Eu am gasit in Southwark , pe langa Catedrala Southwark, adica vizavi de Tower of London. Mancarea asiatica e mai ieftina si mai sanatoasa. Sunt o multime de fast-food-uri cu nume de care n-ai auzit nici in filme. Si, ca ultima solutie (?), exista intotdeauna un pub cu fish and chips (stiu ca te-am innebunit cu asta :D).

Altceva?

In weekend se fac reviziile la magistralele de metrou. Si asta da peste cap planurile inocentilor - v-o spune o patita.

Bonus: club din zona Hackney (adica decent): intrare moca, haina la garderoba 1 lira, tequila 3 lire. Nu am apucat sa beau bere.

Cum am petrecut Saint Patrick's Day in Londra

Mi s-a parut haios ca voi apuca Saint Patrick's Day in Londra. De abia facusem cunostiinta cu civilizatia englezeasca si se prevedea deja o alta intalnire culturala. Una mica, superficiala, dar demna de interes: intr-un fel se serbeaza St Patrick in Bucuresti, unde comunitatea de irlandezi e mica, in alt fel decurg lucrurile in Londra, unde comunitatea e mai mare si distanta de Patria Muma e mai mica.

Recunosc ca ma intrebam cat de dornici vor fi londonezii sa-i serbeze pe irlandezi, avand in vedere ca de-a lungul timpului i-au privit usor de sus.

Cum informatia a venit la mine dintr-o brosurica gen "unde sa mergi, ce sa faci in saptamana asta", am intreat la receptie daca imi pot da mai multe informatii. Ca turist, intrebi un localnic in legatura cu ce, cum, unde. Ce localnic poate fi mai bun decat receptionerul, mai ales ca nu toate

hotelurile au concierge (persoana special angajata sa ofere tot felul de info utile). Dar ..ghinion.

Nu numai ca nu puteau sa-mi spuna unde si cand, nici nu aveau habar ca s-ar tine o parada. Ne-am bazat asadar doar pe izvoarele scrise si ne-am dus la ora 10.50 in zona Wellington Arch, pe unde cica ar trece parada incepand cu orele 11. Ce parada? Aia de Saint Patrick's.

Aici lucrurile au inceput sa se inverzeasca. Nu numai iarba era verde, ci si oamenii. Palarii, mantouri, tricouri - mai ales tricourile. Incepuse sa fie ceva agitare dar personajul principal nu aparea.

Din curiozitate am intrat in vorba cu un nene care vindea chestii irish. Din raspunsurile lui monosilabice si din atitudine am aflat ca e englez dar ca azi e irlandez; nu conta foarte mult, important era sa cumpere lumea.

In afara de zona vanzatorilor nu se misca nimic. Ne gandeam daca nu cumva am gresit ziua. Sau zona. Am intrebat in stanga, in dreapta si era a doua varianta. Next stop: Trafalgar Square.

Aici lucrurile intr-adevar se miscau. Piata goala de acum doua seri era plina ochi de lume. Un centru de interes major era scena pe care canta un boy band anonim pentru noi, astia de pe continent. Alt centru de interes era zona din dreapta, cum stai cu spatele la National Gallery, unde

erau gheretele ce serveau Guinness si mancare traditionala irlandeza. Tare m-am bucurat in acel moment! Fish and chips incercasem deja, acum puteam sa ma laud acasa ca mancasem si chestii irlandeze. Am stat la coada, am salivat si apoi am incercat sa mananc un piure de cartofi (care mie imi iese mult mai bine) insotit de un carnat in sos inchis la culoare. Loz necastigator! Jumatate in burta, jumatate in tomberon. La bere am zis pas, caci mai aveam de mers in acea zi si imi dadea cu virgula daca adunam berea cu slaba rezistenta la alcool si cu faptul ca in Marea Britanie se circula invers.

A ramas sa ma zgaiesc la lume si sa-mi dau seama cine sunt aia de pe scena. Si mai mult ma atragea lumea. Imi placea cum multi si-au scos din garderoba hainele alea verde-arbore si cum fetele purtau bentite verzi, care in loc de urechiuse aveau frunze de trifoi. O vreme m-am uitat in jur incercand sa ghicesc care sunt irlandezi.

Recunosc ca nu am stat prea mult pe acolo. O parada suna bine, o manifestare in Trafalgar Square suna bine, mancarea suna si mai bine - pacat ca a dezamagit cand am ajuns sa o gust efectiv - dar mi-am reindreptat atentia spre Londra si londonezi, cu gandul proaspat incoltit ca intr-o zi o sa vina si randul Irlandei.

Totusi, care-i faza cu Saint Patrick's Day? Patrick este sfantul protector al Irlandei si ziua de 17 martie era o sarbatoare religioasa, care in timp s-a transformat intr-o

sarbatoare a culturii irlandeze. Partea religioasa, care a ramas si azi, e ca irlandezii, catolici in marea lor majoritate, merg la slujba si apoi se duc acasa si mananca ce vor, fiindca e dezlegare la carne. Partea laica e ca lumea bea si, inainte sau dupa asta, nu mi-e clar inca, coloreaza apele in verde: cazul raului Hudson, a fantanii din fata Casei Albe sau a fantanii de la Universitate. A da, si se poarta culoarea verde. Si trifoi. Cica culoarea originala a Sfantului era albastru, care la un moment dat a devenit verde. Se spune, de asemenea, ca a folosit trifoiul ca simbol al Trinitatii cand le explica celtilor pagani despre ce vorbeste el de fapt.

De ce tinde Saint Patrick's Day sa devina dintr-o sarbatoare a irlandezilor una internationala, gen Halloween? Deoarece irlandezii au o diaspora mare. Si o bere buna. Si niste scriitori in cinstea carora chiar trebuie sa bem.

Asadar, ma duc sa beau o Guinness si dupa sa termin de citit Ulyse al lui Joyce. Sau invers.

Mai multe poze si hartile traseelor prezentate gasesti pe viajoa.ro